

My Box Of STEAM Tehnologie_ADN DISTRACTIV

ROSALIND ELSIE FRANKLIN_Biofizică

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

MY BOX OF STEAM(proiectul nr. 2022-2-EE01-KA220-SCH-000099273) este finanțat de Uniunea Europeană. Cu toate acestea, punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă în mod necesar cele ale Uniunii Europene sau ale Agenției Executive pentru Educație și Cultură (EACEA). Nici Uniunea Europeană și nici EACEA nu pot fi considerate responsabile pentru acestea.

Tehnologie "ADN DISTRACTIV" Aceast conținut este sub licența CC BY-NC-ND 4.0.

Rosalind Elsie Franklin Biofizică

Londra, Notting Hill, 25 Iulie 1920 _ Londra, 16 Aprilie 1958

FEMEIA CARE A DESCOPERIT STRUCTURA VIEȚII

Rosalind își imaginase întotdeauna o viață diferită de cea pe care tatăl ei și-o dorea pentru ea: pentru că era fată, domnul Ellis Arthur și-o imagina ca mamă, îmbrăcată în rochii pufoase și purtând coliere de perle, mișcându-se cu pași grațioși, purtând conversații în timp ce sorbea ceaiuri aromate. El nu credea că ar trebui să urmeze studii științifice, dar Rosalind era hotărâtă și, cu grație și talent, și-a urmat obiectivele. O prelegere a lui Albert Einstein a inspirat-o, așa că, la doar 18 ani, a trecut testele și s-a înscris la Universitatea Cambridge, unul dintre cele mai prestigioase centre de studii științifice, unde a absolvit în 1941. Mediul științific era foarte dominat de bărbați, iar Rosalind s-a străduit să se integreze, dar nu s-a descurajat și a fost mereu gata să accepte noi provocări. Câțiva ani mai târziu, a decis să meargă în Franța pentru a studia razele X, care îi vor fi utile pentru viitoarele descoperiri, și a devenit o cristalografă expertă. Rosalind a călătorit și a cunoscut oameni noi, iar acest lucru a făcut-o fericită. Într-o zi, un prieten, având în vedere abilitățile ei, i-a sugerat că poate a sosit momentul să se întoarcă la Londra și să-și pună în practică studiile.

Rosalind a intrat astfel în laboratoarele de la King's College, unde tocmai începuse o cercetare interesantă în domeniul încă necunoscut, dar incredibil de minunat, al ADN-ului. ADN-ul fusese extras pentru prima dată în secolul precedent, în 1869, când medicul elvețian Friedrich Miescher l-a identificat. Dacă subiectul era unul dintre cele mai interesante și stimulante, nu același lucru se putea spune despre mediul de lucru, care era încă retrograd și dominat de bărbați. Rosalind nu se simțea în largul ei, dar, în ciuda acestui fapt, tânăra cercetătoare, folosindu-se de experiența sa, a creat un dispozitiv special care a reușit să fotografieze ADN-ul și să vadă astfel forma sa elicoidală înfășurându-se în jurul său într-un mod armonios, aproape muzical.

Imaginile (fotografia respectivă este cunoscută acum sub numele de Fotografia 51), erau cu adevărat extraordinare, iar Rosalind nu se putea opri din privit; le privea fermecată, cu ochii strălucind ca și cum ar fi privit o întindere colorată de flori sau marea la apus, ba chiar mai mult: i se părea că privește secretul vieții însăși. Se simțea fericită și mândră; era momentul ei perfect. La fotografii a adăugat și alte materiale și reflecții, pe care, cu ajutorul unui student, le strângea pentru a le putea publica și a arăta astfel lumii rezultatele pe care le obținuse.

Rezultate nu doar pentru ea însăși, ci pentru întreaga umanitate.

Cu toate acestea, niște colegi, fără să-i ceară permisiunea, i-au făcut poze, dar și scrierile ei, pe care le-au folosit pentru a-și dovedi deducerile și au bătut-o la cap... Această descoperire furată i-a făcut ca zece ani mai târziu (când Rosalind murise deja) să câștige chiar Premiul Nobel pentru medicină. Nu au citat-o niciodată și nici nu au recunoscut contribuția ei valoroasă.

Rosalind, după publicarea colegilor ei, dezamăgită și înșelată, părăsise King's College fără să renunțe la activitatea de cercetător, concentrându-se pe studiul virusurilor, contribuind din nou, într-un mod decisiv.

A murit într-o zi de primăvară, cu atât de multe alte cercetări și studii încă în cap și în inimă. Astăzi, lumea științifică vorbește despre ea și despre descoperirile sale. Povestea ei este un mare exemplu pentru toată lumea: fete și băieți.

